

Nr 281.

Av herr **Gustafsson i Bogla m. fl.**, om inrättande av vissa *beställningar på reservstat och i reserven för viss teknisk personal vid arméns tygverkstäder.*

Befordringsutsikterna för den lägre tekniska personalen vid arméns tygverkstäder äro mycket dåliga. Endast ett fåtal tygarbetare och hantverksunderbefäl, som genom lång tjänst såsom yrkesarbetare och reparatörer förskaffat sig fullgod kännedom om vapen och materiel, kan efter ansökan erhålla anställning som tyghantverkare. Av tyghantverkarna är det endast ett fåtal, som efter ansökan kunna utnämnas till tygverkmästare. De otillfredsställande befordringsförhållandena leda oftast till att högt kvalificerade yrkesarbetare och hantverksunderbefäl måste lämna tjänsten, och då de för närvarande inte kunna erhålla anställning vare sig på reservstat eller i reserven förlora de ganska snart de speciella yrkeskunskaper, som de ha förvärvat under militärtiden och som det vore av värde att bevara i händelse av krigsfall.

Under beredskapstiden visade det sig, att den ordinarie tekniska personalen vid tygstaten var alltför fåtalig. Det skulle ha varit i hög grad värdefullt, om det under beredskapstiden funnits tillgång till reservstats- eller reservanställd hantverkspersonal. Det skulle utan tvekan ha lett till en betydande effektivisering av den krävande materielvårds- och reparationstjänsten under fältförhållanden.

Inrättande av beställningar på reservstat och i reserven för hantverkspersonal kan också betraktas såsom befogat med hänsyn till förhållandena under fredstjänst. Ifrågavarande personal kan då inkallas till tjänstgöring under översyningsperioder. Härigenom ställes kvalificerad personal till förfogande i stället för den extra personal, som nu ofta måste anställas. Rationaliseringssträvandena i fråga om reparationstjänsten och materielvården kunna främjas genom att också den tekniska personalen beredes möjlighet att vinna anställning på reservstat och i reserven. En förutsättning för att en ekonomisk verkstadsdrift skall kunna tillämpas vid försvarets egna verkstäder är, att den lägre tekniska personalen får ökat förtroende, vilket bland annat bör taga sig uttryck i att den tages i anspråk för de ytterst krävande arbetsuppgifter, som åvila personalen under mobilisering och krig.

Anställnings-, löne- och tjänstgöringsförhållanden böra i allt väsentligt överensstämma med vad som gäller för övrig personal på reservstat och i

reserven. Den tekniska personalen bör alltså under vissa perioder inkallas till tjänstgöring och därvid i första hand utnyttjas för reparationer och tillverkning av detaljer till det materielslag, som vederbörande yrkesgrupp har att arbeta med under fältförhållanden. Tygverkmästare och tyghantverkare böra utnyttjas för arbetsuppgifter, som äro sammanfallande med motsvarande personal på aktiv stat.

Tygstatens reservstats- och reservpersonal bör underställas fälttygmästaren för placering vid och fördelning på olika formationer. Yrkesfördelningen för denna reservstats- och reservpersonal bör bli proportionerlig i förhållande till tygstatens personal på aktiv stat. Även sådana tygarbetare, hantverksunderbefäl och civila yrkesmän, som under beredskapstiden erhållit hantverksutbildning och nu i det civila äro anställda i yrken, som närmast motsvara yrkestjänsten i det militära, böra beredas tillfälle att söka här åsyftade reservstats- och reservbeställningar. Detta bör gälla även för personal, som är anställd i förvaltningstjänst. Tygstatens personal, underbefäl och tygarbetare, som slutat sin tjänst vid försvarets verkstäder, bör dock beredas tillfälle att i första hand söka anställning, varom här är fråga.

Då det med hänsyn till den starka tekniska utveckling, som förekommit under senare år, är av största betydelse att tillgången på kvalificerad yrkespersonal säkerställes, hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t begära utredning av frågan angående inrättande av vissa beställningar på reservstat och i reserven för arbetsledare, yrkesarbetare och hantverksunderbefäl vid arméns tygverkstäder.

Stockholm den 20 januari 1947.

Henry Allard.

Thorvald Ekdahl.

Edvin Gustafsson
i Bogla.

Walter Sundström,
Skövde.